

A. Masmussen: Som Tilspining til, hvad min ærede Modforslagsstiller har ytret, skal jeg indskrænke mig til et Par korte Bemærkninger og blot gjøre opmærksom paa, at vi have lagt os de Ord paa Sinde, som de Herrer Forslagsstillere af Adressen udtalte, nemlig at, dersom en Adresse skulde forfattes saaledes, at Enhver fik til at staae i den, hvad han helst ønskede, saa var det en Umulighed at faae en Adresse forfattet. Af dette Hensyn have vi alene tilladt os at ønske, at denne ene Sætning maatte gaae ud, skjøndt vi maaskee, dersom vi fra først af havde været med til at tale om, hvad der burde staae i Adressen, kunde have haft mange andre Ønsker. Vel er det sandt, at der, som vi have hørt det fortolket idag af min ærede Ven tilhøire (B. Christensen), og som vi ogsaa forrige Gang have hørt det fortolket, her ikke er Tale om Forsatningens Indhold; men dog frygter jeg for, at, dersom der her fra Rigsdagen ikke blev gjort opmærksom paa, at det danske Folk ikke i Almindelighed ynder denne Forsatning, det da skulde forstaaes saaledes ude i Danmark, som om Rigsdagen i sin Heelhed erkjendte denne Forsatning for i og for sig at være noget Godt. Dette er Hovedgrunden, hvorfor vi have ønsket, at disse Ord maatte blive udledede af Adressen, og det er kun denne ene Endring, som vi, der ikke have deeltaget i Adresseforslagets Affattelse, fra vort Standpunkt ønske, og som derhos ikke gjør den mindste virkelige Forandring i Adressens Indhold, idet det maa erkjendes, at, naar vi læse de Ord: „med oprigtig Tilfredsstillelse have vi seet Deres Majestæt have vor Frihed og Selvstændighed ligeoverfor Udlandets Forestillinger og Fordringer“, saa indeholdes deri Alt, hvad vi som et selvstændigt og frit Folk kunne forlange. Jeg skal ikke tillade mig at reise nogensomhelst Diskussion angaaende disse Ords Udsettelse, eller videre begrunde, hvorfor jeg ikke billiger Forsatningens Tilblivelse, thi det anseer jeg for Sagen aldeles uvedkommende; men jeg vil kun have, at det skal staae fast, at jeg har været med til at give min Misbilligelse af denne Fællesforsatning tilkjende første Gang, der gaves mig Veilighed dertil. Vel kan jeg ikke tænke og har aldrig tænkt, at dette Endringsforslag, der

er fremkommet fra to ubekjendte Medlemmer af Thinget, vilde blive vedtaget her; men jeg har dog troet, at ligesaa godt som de Herrer Adresseforslagsstillere have meent, at vi skulde rette os efter deres Ønsker, ligesaa godt kunde det være tænkeligt, at de vilde rette sig noget efter vore Ønsker, og det er jo dog en given Ting, at, hvis Adressen skal opnaae nogenlunde Eenstemmighed, have vi gjensidig en Forpligtelse til at rette os efter hinandens Ønsker. Jeg skal med disse Ord anbefale Endringsforslaget til det ærede Things Overveielse.

B. Christensen: Jeg vil blot i Anledning af de sidste Ytringer tillade mig at bemærke, at Adresseforslagsstillerne ganske vist med stor Beredvillighed ville komme imøde, og altsaa forsaavidt ogsaa opgive de nævnte Ord om Ophævelsen af Grundloven af 18de November f. A.; men jeg har allerede anført, at da disse Ord engang foreligge, saa kunde det let mistydes, hvis de nu bleve udvoterede, Dertil kommer, at den sidste ærede Taler, naar han vil læse den omspurgte Sætning opmærksomt, neppe vil mistkjende, at disse Ord næsten nødvendigt høre til for at betegne det paagjældende Forhold fulstændig klart og uimodsigeligt. Tingen er, at det vides, at der har været gjort Forestillinger og Fordringer hos Hans Majestæt og Hans Majestæts Regjering om Ophævelsen af Forsatningen af 18de November, og at det vides, at Hans Majestæt og Hans Majestæts Regjering ikke af disse Forestillinger og Fordringer have ladet sig bevæge til at gjøre Skridt til dens Ophævelse. Det vides altsaa, at Hans Majestæt og Hans Majestæts Regjering i Tølelsen af Rigets Selvstændighed og Værdighed have tilbageviist disse Forestillinger og Fordringer; det er en Kjendsgjerning, en enkelt bestemt, europæisk bekjendt Kjendsgjerning, til hvilken vi henviser, og hvorom vi sige, at vi vide, at det danske Folks Selvstændighed derved er bleven hævdet af vor allernaadigste Konge. Slaae vi derimod en Streg over de Ord om Ophævelsen af Grundloven af 18de November f. A., saa staaer Sætningen der ganske i Almindelighed, og vi kjende dog neppe noget andet Tilfælde end dette, hvor en saadan Hævdelse høitideligt,